

Euskitte genomfördes i Kl.-Tågarp redan 1798. By-
stämma finns kvar. Den bestämmer numera blott öns-
kliga få allmänna jordar, louten för "bydestun",
grustag m.m. Något egentligt äldermannsgille förekom-
mer inte, men år 1918 upprättades "horugillet" som
ersättare för detta. Varken byskinn eller byhandling-
ar finns bevarade. Bykonst finns hos äldermannen
Lennart Ahlgren. Några andelsföreningar har inte er-
satt det gamla byalaget utan tillkommit självs-
ständigt. Således tillkom o. 1900 en tyrförening och
1916 en tröskförening.

Jordbruksförbättringar har införts successivt. Genom
sockerbetsodlingens införande 1894 fick landbruket ett
kraftigt uppsving. Under detta och förra världskriget
har förödlingen blivit ganska allmän. Eljest har fört
åtta-skiftes och sedan uio-skiftesbruket länge varit den
rådande växtföljden. O. 1850 började man att odla
marken med en-tuus tegelrör. Den alla störta are-

alen är numera åkerjord, endast o. $1\frac{1}{2}$ hektar ut-
göres av ängsmark.

Någon hemstörd fröekommer inte längre. Värmland,
t.ex., är endast hobbyutförliden. På 1890-talet upplöste
skjutning mellan gästgivarregårdarna. Ivar Andersson hade
skjutskället vid Glemminge gästgivarregård. Någon över-
gång från landbruket till industrien har aldrig ägt
rum i Gl-Tågarp. Tute heller har några större
utvandring till U.S. A. fröekommit.

Störe gårdar hade antällda "husmän". Dessa
fingo bo i ett hus på hemmets jord och betala
arrende i form av dagsverken. Som lön kunde de få
odla potatis på arbetsgivarens mark eller vika fick
de "skäppopotatis", d.v.s. för fyra dagsverksarbeten
utköll de en skäppa potatis. Dagsverksarbetet stu-
tade o. 1912. Endast tjänare, som är årsantällda
hålls numera med kostem hos M. Närmaste handels-
bol finns i Glemminge. Den äldsta upprättades där

på 1880-talet av Ola Olsson. En lärare vid namn August Dahl, som i årstämman hade 300 kronor (kol. på 1880-talet) mätte för att klara sitt uppehälle sälja varor i Göl-Tågarp. Dessa gick han till Svanstorp för att hämta.

1893 revs ned den gamla bostadshuset, som var uppförd av "kliveräggar", på N:s gård. Det nya bostadshuset byggdes av fogat tegel med tegeltak. Den gamla möbleringsplanen försvann enligt N. o. 1910. Man hade då bl. a. långbord och "bakbordsbänk". Vid måltiderna fick drängarna sitta på bänken efter att äldern medan "piggen" alltid fick stå och äta. I N:s barndom fanns ett fåtal hem, där man varken hade tapeter eller gardiner. N:s morfar hade ingen spis utan "illare", detsamma hade N:s farfar, som dog 1908. Eljest var det vanligt med spis.

I vardagslag åt man inte sill på tallrikar utan på bräda. Vid kalasen serverades ända till o. 1910 * efter o. 1914 städgades, att man skulle ha bränselstora fat. o. 1910-12 byggdes "egna hem". Ett tiotal sådana fanns i Göl-T. och S. Spjutstorp.

bl. a. kanna böror och stekt fläsk, ägg, fruktsoppa och risgryusgröt.

Vägarna har ömtagits av vägarvagnen, dock inte de mindre. Innan fjädervägnarna kom i bruk, användes på 1850-talet, äkte man i skivla utan fjädrar, "pinna vagn" eller häckvagn med "agedyna".

I N:s barndom höll två eller tre familjer en tidning, "Ystad's Allehanda". Man turades om att hämta posten var sin vecka i Glemmingebro. Redan postgång förekom tidigare före 1914. Man hade ibland högläsning, mest av tidningar och andaktsböcker.

I N:s hem lärde modern högt av tidningen på kvällarna, när man åt dagens sista måltid, som bestod av korngrysgröt.

Folkskolan var samskola med undervisning av endast en lärare. Möjligen var detta på 1860-talet. Många ungdomar besöker under tiden folkskolor och lantmannaskolor. O. 1915 slutade kyrkoherde Hallberg

med husförlämn. O. tio år senare upptände körsörarna att
"gå i kyrke". Väckerörelsen har spelat föga roll i
hl-Tågarp.

På 1870-talet fick man betalt för rappon en
krona per kappan eller tjugo kronor per hektoliter.
För en tunna råg erhöles 32 kronor. 1888-9 var
dåliga år. Då kunde lantbrukarna sälja sitt korn
till spannmåls-handlande varken i Ystad eller i
Srenstorp, utom de fingo fara ända till Skillinge
med det, där de avyttrade det för åtta kronor
per tunna.

N:s gård var kronobemman till 1798. Sedan
1844 har det varit i samma stäkts ägo.